

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113235574
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113235574.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu Raiffeisenbank a. s., so sídlom Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, Česká republika, IČO: 49 240 901, právne zastúpeného Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanému E. B., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom E. XXX, XXX XX Š., toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpeného opatrovníkom A. R., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, v konaní o zaplatenie 49 820,12 CZK s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 49 820,12 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 42 903,50 CZK odo dňa 7. septembra 2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,

II. V prevyšujúcej časti žalobný návrh žalobcu zamieta,

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 109 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 213,94 eur tieto na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 6.12.2013 žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 49 820,12 CZK, zmluvne dohodnutý úrok vo výške 21,90 % ročne zo sumy 41 159,50 CZK, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 48 609,83 CZK od 7.9.2013 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že dňa 16.8.2011 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o pôžičke na kliknutie č. XXXX/XXXXXXXXXX/SU, neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky. V súlade s touto zmluvou poskytol žalobca ako veriteľ žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 60 000 CZK, pričom prvá splátka úveru bola splatná dňa 20. Septembra 2011 a posledná splátka úveru bola splatná dňa 20. Septembra 2014. Vzhľadom na to, že si žalovaný neplnil svoje povinnosti vyplývajúce z uzatvorenej zmluvy, žalobca listom zo dňa 29.8.2013, ktorý bol doručený žalovanému dňa 6.9.2013 vyhlásil okamžitú splatnosť celej pohľadávky. Pohľadávka žalobcu v tomto konaní predstavuje sumu 49 820,12 CZK, ktorá predstavuje dlh na splátkach úveru vo výške 41 159,50 CZK, dlh na zmluvnom úroku 5 706,33 CZK, dlh na poplatkoch 1 744 CZK a dlh na úroku z omeškania 1 210,29 CZK.

Platobným rozkazom Okresného súdu Prešov č. k. 10Ro 491/2013 - 45 zo dňa 28. Januára 2014 súd uložil žalovanému, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 49 820,12 CZK, zmluvný úrok vo výške 21,90 % ročne zo sumy 41 159,50 CZK od 7. Septembra 2013 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 48 609,83 CZK od 7. Septembra 2013

do zaplataenia, nahradil mu trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal na tunajšom súde odpor s odôvodnením.

Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7C 96/2014 - 64 zo dňa 12.6.2014 súd zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Ro 491/2013 - 45 zo dňa 28. Januára 2014 postupom podľa § 173 ods. 2 O.s.p. a to z dôvodu, že sa ho nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk.

Vykonaným šetrením súdu sa nepodarilo zistiť pobyt žalovaného, preto mu súd uznesením č. k. 7C 96/2014 - 71 zo dňa 3. Septembra 2014 ustanovil postupom podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka na jeho zastupovanie v tomto konaní.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to žaloby zo dňa 28. Novembra 2013, výpisom z obchodného registra žalobcu, Všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti Raiffeisenbank a.s., Obchodnými podmienkami pre osobné úvery, Zmluvou o pôžičke na kliknutie č. XXXX/XXXXXXXXX/SU, prehlásením o okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.8.2013, mimoriadnym výpisom z účtu, Platobným rozkazom Okresného súdu Prešov č. k. 10Ro 491/2013 - 45 zo dňa 28. Januára 2014, správami o zisťovaní pobytu žalovaného, Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7C 96/2014 - 71 zo dňa 3. Septembra 2014, Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7C 96/2014 - 72 zo dňa 3. Septembra 2014, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalobca je právnická osoba zapísaná v Obchodnom registri Mestského súdu v Brne, oddiel B, vložka 2051.

Dňa 16.8.2011 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom podpísaná Zmluva o pôžičke na kliknutie č. XXXX/XXXXXXXXX/SU, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver spočívajúci v poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 60 000 CZK, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach vo výške po 2 288,32 CZK, pri úrokovej sadzbe 21,90 % ročne. Zároveň si zmluvné strany dohodli poplatok za poskytnutie úveru v sume 500 CZK, splatný jednorazovo, bez zbytočného odkladu po nadobudnutí účinnosti zmluvy, poplatok za využívanie a správu úveru vo výške 92 CZK, splatný raz za mesiac, spolu s anuitnou splátkou úveru. RPMN predstavovala 28,84 %, poistenie 119 CZK. Splatnosť úveru bola dňom 15. Septembra 2014. Celkovo mal žalovaný splatiť na základe poskytnutej zmluvy úveru žalobcovi sumu 87 622,52 CZK, zároveň bol určený úrok z omeškania ku dňu uzatvorenia zmluvy vo výške 7,75 % ročne. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky, ako aj Obchodné podmienky.

Z dôvodu, že si žalovaný neplnil svoje povinnosti vyplývajúce z uzatvorenej zmluvy, žalobca listom zo dňa 29.8.2013, ktorý bol doručený žalovanému dňa 6.9.2013 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na zaplataenie dlžnej sumy vo výške 49 820,12 CZK.

Z mimoriadneho výpisu k účtu XXXXXXXXXXXX/CZK, ktorý súdu predložil žalobca mal súd za preukázané, že kredit na tomto účte u žalovaného za obdobie od 25.8.2010 do 14. Októbra 2013 predstavoval 490456,71 CZK, debet 490456,71 CZK. Pohľadávka ku splatnosti bola vo výške 54 912,87 CZK.

Podľa prehľadu zložiek pohľadávky po splatnosti u spotrebiteľského úveru u žalovaného, mal súd za preukázané, že istina úveru predstavuje 41 159,50 CZK, zmluvne dohodnuté úroky 5 706,33 CZK, úroky z omeškania 1 210,29 CZK, poplatky 1 744 CZK, celkový dlh žalovaného tak predstavuje spolu sumu 49 820,12 CZK.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 13.10.2014 v neprítomnosti žalobcu, ako aj jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 18. Septembra 2014, kde súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti a rozhodnutím na základe listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Na súdom nariadené pojednávanie sa neustanovil

opatrovník žalovaného, ktorému predvolanie na toto pojednávanie bolo riadne a včas doručené dňa 4. Septembra 2014. Svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní písomne neospravedlnil, pojednávanie z dôležitého dôvodu nežiadal odročiť.

Súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, ako aj ich zástupcov.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru a o zmene niektorých zákonov účinnému ku dňu 16.08.2011, tento zákon zapracováva príslušné predpisy Európskej unie a upravuje niektorá práva a povinnosti súvisejúce se spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľským úverom se rozumí odložená platba, pôžička, úver alebo jiná obdobná finanční služba poskytovaná alebo prisľúbená spotrebiteľovi věřitelem, nebo zprostředkovatelem.

Podľa § 3 písm. a), b) Zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru a o zmene niektorých zákonov účinnému ku dňu 16.08.2011, spotrebiteľom fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání, věřitelem osoba nabízející nebo poskytující spotřebitelský úvěr v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

Podľa § 6 ods. 1 Zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru a o zmene niektorých zákonov účinnému ku dňu 16.08.2011, smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, vyžaduje písemnou formu a musí obsahovat informace stanovené v příloze č. 3 k tomuto zákonu uvedené jasným, výstižným a zřetelným způsobem. Nesplnění této informační povinnosti nebo písemné formy nemá za následek neplatnost smlouvy. Je-li část smlouvy určena odkazem na obecné podmínky, musí připojit věřitel ke smlouvě jen takovou část obchodních podmínek, která se týká uzavírané smlouvy. Použitá velikost písma nesmí být menší než ve smlouvě. Jedno vyhotovení smlouvy musí obdržet spotřebitel v listinné podobě nebo na jiném trvalém nosiči dat.

Podľa § 8 Zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 16.08.2011, jestliže smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, a) nemá písemnou formu, b) neobsahuje informace stanovené v příloze č. 3 <aspi://module='ASPI'&link='145/2010%20Sb.%2523'&ucin-k-dni='30.12.9999'> k tomuto zákonu, nebo c) nebyla alespoň v jednom vyhotovení poskytnuta spotřebiteli v listinné podobě nebo na jiném trvalém nosiči dat, a spotřebitel tuto skutečnost uplatní u věřitele, pokládá se spotřebitelský úvěr od počátku za úročený ve výši diskontní sazby platné v době uzavření této smlouvy uveřejněné Českou národní bankou a ujednání o jiných platbách na spotřebitelský úvěr jsou neplatná.

Podľa § 51a Českého Občianskeho zákonníka účinnému v čase uzatvorenia zmluvy ku dňu 16.08.2011, tato hlava zapracováva příslušné předpisy Evropských společenství a upravuje ochranu spotřebitele ve spotřebitelských smlouvách a některé povinnosti při uzavírání spotřebitelských smluv.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 Českého Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy ku dňu 16.08.2011, spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel. Dodavatelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti. Spotřebitelem je fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Českého Občianskeho zákonníka, dlužník, který svůj dluh řádně a včas nesplní, je v prodlení. Jestliže jej nesplní ani v dodatečně přiměřené lhůtě věřitelem mu poskytnuté, má věřitel

právo od smlouvy odstoupit; jde-li o plnění dělitelné, může se odstoupení věřitele za těchto podmínek týkat i jen jednotlivých plnění. Jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroků z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa § 1 Nariadenia vlády č. 142/1994 Sb., ktorým sa ustanovuje výška úroku z omeškania a poplatku z omeškania účinnému do 30.06.2013, výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů.

Podľa § 1 Nariadenia vlády č. 142/1994 Sb., ktorým sa ustanovuje výška úroku z omeškania a poplatku z omeškania účinnému odo dňa 01.07.2013, výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů.

Podľa článku II. ods. 1 Nariadenia vlády České republiky č. 180/2013 Sb., ktorým sa mení nariadenie vlády č. 142/1994 Sb., účinného od 1. 7. 2013, výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje doterajšími právnymi predpismi.

Podľa článku 2 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, bola daná právomoc slovenského súdu na konanie vo veci, nakoľko, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že návrh žalobcu je v časti dôvodným.

Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 16.8.2011 uzatvorená Zmluva o pôžičke na kliknutie č. XXXX/XXXXXXXX/SU, na základe ktorej poskytol žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 60 000 CZK, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach po 2 288,32 CZK, pri úrokovej sadzbe 21,90 % ročne. Zároveň si zmluvné strany dojednali výšku z úroku z omeškania 7,75 % ročne v čase uzatvorenia zmluvy, ako aj poplatky. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky Raiffeisenbank a. s., ako aj Obchodné podmienky pre osobné úvery Raiffeisenbank. Z dôvodu, že si žalovaný neplnil svoje povinnosti vyplývajúce z uzatvorenej zmluvy, žalobca v súlade s článkom 15 ods. 2 Obchodných podmienok vyhlásil okamžitú splatnosť všetkých neuhradených splátok a vyzval žalovaného na ich zaplatenie listom zo dňa 29.8.2013, ktorý bol doručený žalovanému dňa 6.9.2013. Napriek tejto výzve žalovaný svoj dlh voči žalobcovi nezaplatil.

Súd považoval žalobe žalobcu za dôvodné vyhovieť v časti sumy 49 820,12 CZK, ktorá pozostáva z dlhu na splátkach úveru vo výške 41 159,50 CZK, dlhu na zmluvných úrokoch vo výške 5 706,33 CZK, dlhu na úrokoch z omeškania vo výške 1 210,29 CZK a dlhu na poplatkoch vo výške 1 744 CZK.

Súd uvádza, že istina pohľadávky pozostáva z nesplatených splátok, ktoré sa mali započítať na istinu tak, ako je to uvedené v prehľade zložiek pohľadávky po splatnosti, ktorú súdu predložil žalobca. Dlhu na splátkach istiny sa započítal od dátumu 20. Decembra 2012 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. ku dňu 6.8.2013.

Rovnako na základe Zmluvy o pôžičke na kliknutie č. XXXX/XXXXXXXX/SU zo dňa 16.8.2011 si žalobca a žalovaný v článku I., bod 2 zmluvy dohodli ročnú úrokovú sadzbu úveru vo výške 21,90 %. Súd priznal aj dlh na zmluvných úrokoch, ktorý predstavoval celkovú sumu, ako je uvedené v prehľade zložiek

pohľadávky po splatnosti v časti úroky a dlh na zmluvných úrokoch sa započítal od dátumu 20. Decembra 2012 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

Súd považoval za právne dôvodné zaviazať žalovaného zaplatiť žalobcovi aj dlh na úrokoch z omeškania, ktorý predstavoval sumu 1 210,29 CZK, ako je uvedené v prehľade zložiek pohľadávky po splatnosti, pričom dlh na úrokoch sa započítal od dátumu 31. Decembra 2012 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

Žalobcovi boli priznané aj poplatky vo výške 1 744 CZK, ktoré tvoria zmluvne dohodnuté poplatky a to za poistenie úveru vo výške 119 CZK mesačne, poplatok za správu úveru vo výške 99 CZK mesačne. Všetky poplatky boli znázornené a preukázané v dokumente prehľad zložiek pohľadávky po splatnosti. Zároveň súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca a žalovaný si dohodli výšku poplatkov za správu úveru a za poistenie v zmluve o pôžičke na kliknutie č. XXXX/XXXXXXXXX/SU zo dňa 16.8.2001 a to v článku I., ods. 2. Podľa článku I., ods. 7.1, žalovaný podpisom zmluvy potvrdil, že sa oboznámil s produktovými podmienkami, cenníkom a všeobecnými obchodnými podmienkami a svojim podpisom potvrdil, že s nimi v celom rozsahu súhlasí.

Z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 49 820,12 CZK.

Súd však nepovažoval za právne dôvodné vyhovieť časti žalobnému návrhu, v ktorom žalobca požadoval, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu zmluvný úrok vo výške 21,90 % ročne zo sumy 41 159,50 CZK od 7. Septembra 2013 do zaplatenia a to z nasledujúcich dôvodov.

Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplátnym právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník- prijímateľ úveru platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie). V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú medzi podstatné náležitosti úveru nepatria. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie, dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby- doby splatnosti úveru nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru iba úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplátnym úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny limit.

Súd je tak toho názoru, že po konečnej splatnosti úveru žalobcovi neprináležia zmluvne dohodnuté úroky z úveru vo výške 21,90 % ročne z istiny, ale len úroky z omeškania, ktoré ako súd zdôraznil, majú sankčnú povahu.

V tejto časti tak súd považoval návrh žalobcu za nedôvodný, preto v časti, ktorou žalobca požadoval priznať zmluvne dohodnuté úroky zo sumy 41.159,50 CZK od 07.09.2013, t.j. po okamžitej splatnosti úveru pri úročení sadzbou 21,90 % ročne do budúca, návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Rovnako bol zamietnutý návrh žalobcu, v časti, ktorou požadoval priznať úrok z omeškania zo sumy 48.609,83 CZK vo výške 8,5 % ročne od 07.09.2013 do zaplatenia. Žalobca požadoval priznať tieto úroky z omeškania zo sumy 48.609,83 CZK, čo predstavuje dlh na splátkach úveru vo výške 41.159 CZK, dlh na zmluvnom úroku vo výške 5.706,33 CZK a dlh na poplatkoch vo výške 1.744 CZK.

Súd považoval za právne dôvodné priznať žalobcovi ním požadovaný úrok z omeškania, s poukazom na to, že sa žalovaný dostal do omeškania s peňažným plnením, avšak len zo sumy nesplatenej časti istiny vo výške 41.159,50 CZK a dlhu na poplatkoch vo výške 1.744 CZK, t.j. zo sumy 42.903,50 CZK, a v prevyšujúcej časti jeho žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Nejvyšší soud České republiky v rozsudku č. k. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24. marca 2004 vychádzajúc z právnej úpravy obsahovo zhodnej so slovenskou, ktorý uviedol, že podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú teda podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v návaznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovat aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani obchodný ani občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.

Ak sa teda rozumie pohľadávkou v zmysle úpravy obsiahnutej v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka istina (plnenie z hlavného peňažného záväzku), potom nemôže nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky plynúť ani z dikcie ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Názor, že možno priznať úrok z omeškania alebo poplatok z omeškania z príslušenstva pohľadávky, odôvodnený len úpravou obsiahnutou v poslednom označenom ustanovení (§ 517 ods. 2 ObčZ), by totiž bez väzby na ustanovenie § 121 ods. 3 Obč.Z viedol k absurdnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Úprava obsiahnutá v § 517 ods. 2 Obč.Z ako úprava všeobecná vo vzťahu ku všetkým občianskoprávnym záväzkom, pomenováva príslušenstvo, ktoré možno pri omeškaní s plnením peňažného dlhu (s plnením hlavného peňažného záväzku) žiadať vedľa istiny, v prípadoch, kedy zákon o kvalite príslušenstva mlčí (ak neustanovuje zákon, že dlžník je povinný platiť poplatok z omeškania, má veriteľ právo požadovať úrok z omeškania). Ďalej odôvodnenie cituje diela, ktoré sa taktiež prikláňajú k názoru, že dojednané úroky sa nestávajú súčasťou istiny, a preto sa ďalej neúročia.

Nejvyšší soud ČR má tiež za to, že dikcia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka (čo do slovného spojenia „peňažný záväzok“) oporou pre iný výklad riešeného problému nie je. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa (typovo napríklad v medziach zmluvy o úvere), že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (že k nej podľa dohody účastníkov budú pripočítané) a následne potom právo veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dojednanú alebo zákonom stanovú sadzbu úrokov z omeškania. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že sa takto opäť úročí len istina a nie príslušenstvo pohľadávky.

Podľa záveru Nejvyššího soudu ČR teda záver založený na úvahe, podľa ktorej zákon (obchodný zákonník v spojení s občianskym zákonníkom) priznávajú veriteľovi bez ďalšieho aj právo úročiť zákonné príslušenstvo pohľadávky (žiadať úroky z omeškania z dojednaných úrokov) je nesprávny.

Súd s poukazom na vyššie uvedenú zásadu anatocizmu, návrh žalobcu v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 142 ods. 3 O.s.p. V tomto prípade mal žalobca neúspech iba v nepatrných časti, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania a to za zaplatený súdny poplatok za návrhu vo výške 109 eur ako aj trovy právneho zastúpenia.

O trovách právneho zastúpenia rozhodol súd postupom podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. a/, b/ Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Právnomu zástupcovi žalobcu priznal trovy právneho zastúpenia spočívajúce za dva úkony právnej

pomoci a to príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 9.8.2011, ako aj návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 28. Novembra 2013. Odmena za jeden úkon právnej pomoci predstavuje 81,33 eur. Zároveň súd postupom podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. priznal dvakrát režijný paušál po 7,81 eur, spolu 15,62 eur, ako aj 20 % DPH, celkovo tak trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 213,94 eur.

Žalovaný je tak povinný nahradiť žalobcovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 109 eur, ako aj trovy právneho zastúpenia v sume 213,94 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda

a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.